

نامزدهای خاص ریاست جمهوری!

در هر دوره انتخابات ریاست جمهوری، افرادی ثبت نام می کنند

که هیچ کدام از شرایط را ندارند و به خاطر رفتارشان سوژه می شوند

گپی با ۳ نفر از آن ها زدیم و نگاهی روان شناسانه

به این موضوع انداخته ایم

الیه توانا | روزنامه نگار

پرونده

امسال هم مثل دوره های قبل شاهد ثبت نام داوطلبانی هستیم که بنا به معیارهای قانونی و به طور بسیار مشخصی، احتمال تأیید صلاحیت شدن شان وجود ندارد اما مجوز ورود به ستاد انتخابات را پیدا می کنند. برج سازی که ادعا می کند برای ۴ هزار نفر اشتغال زایی کرده و امیدوار است «چرخ مملکت را راه بیندازد»، جوان کم سن و کم تجربه ای که وعده تشکیل دولت نخبگان و خبرنگار را می دهد و مرد مسنی که صورتش را با پرچم ایران پوشانده و خودش را نوکر مردم معرفی می کند و معتقد است سالیانه باید ۲۴۰ هزار یورو به هر ایرانی پرداخت شود؛ تعدادی از داوطلبان انتخابات ۱۴۰۰ هستند که با وعده های عجیب خودشان را جلوی دوربین خبرنگارها می رسانند و بلافاصله هم فراموش می شوند. به همین بهانه سراغ نامزدهای دوره های پیشین رفتیم تا بدانیم مدعیان ریاست جمهوری دوره های گذشته، حالا مشغول چه کاری هستند و آیا همه افراد بی ارتباط با سیاستی که در انتخابات ثبت نام می کنند، هدفشان جلب توجه است؟ (اسم، مشخصات دقیق و عکس مصاحبه شوندگان بنا به ملاحظات اخلاقی در پرونده قید نشده است)

سال ۸۴ باید ۱۷ میلیون

رای می آوردم

۵۰ ساله است و اهل یزد. می گوید مدرک کارشناسی ارشد از دانشگاه آزاد دارد و نگهبان کارخانه است. وقتی می پرسیم چرا شغلی متناسب با تحصیلاتش انتخاب نکرده است، جواب می دهد: «چون هفت صبح باید می رفتم سر کار و کارو صبح را زیاد دوست ندارم. می خواستم کارم شیفتی باشد و گر نه چند دفعه بهم پیشنهاد کار شد، خودم قبول نکردم». سال ۸۴ به گفته خودش وارد صحنه می شود تا پول نفت را به دست مردم برساند.

● بر نامه تان برای ریاست جمهوری چه بود؟

ما گفتیم از ۴ میلیون بشکافتم نفی که فروخته می شود، یک سومش را باید برای مردم در نظر بگیریم که سال ۸۴ معادل ۵۰ هزار تومان برای هر نفر می شد.

● به رای آورن امیدوار بودید؟

بر آورد کرده بودم که ۱۷ میلیون رای می آورم. به صدا و سیما اعتراض کردم که شما آدم های بالابالا را که صاحب پول و قدرت هستند، نشان می دهید و ما روستایی ها و جامعه کارگری را سانسور می کنید. این چه رسانه ملی است که تبعیض قائل می شود؟ بارها گفته ام اگر روزانه فقط یک دقیقه وقت در شبکه خبر به من بدهند، همین امسال ۲۰ میلیون رای می آورم.

● پس امسال هم ثبت نام کردید؟

قصد نداشتم امسال ثبت نام کنم چون هم مشکل مالی داشتم، هم بعضی ها کار شکنی کردند. مثلاً یک نفر که قرار بود به عنوان اسکورت همراهم بیاید تا تهران، چند روز پیش گفت به خاطر کرونا نمی آید. در نهایت چون دوستانم خیلی اصرار کردند که حتما شرکت کنم و یک خیر هم پیدا شد که کرایه سفرم را تقبل کرد، تصمیمم عوض شد.

● سال ۸۴ برای کابینه تان فکری هم کرده بودید؟

بله. برای معاون اول مان نگهبان کارخانه را در نظر گرفتیم. ایشان از نظر من صلاحیت داشت چون صادق و امانت دار است. یکی از دوستان سربازی ام در بهداری ارتش را برای معاونت بهداشت در نظر داشتم و یکی دیگر از دوستانم را برای وزیر جهاد کشاورزی انتخاب کرده بودم. ایشان در کشاورزی و دامداری تبحر دارد و از پسته کاران نمونه شهرمان است.

● به نظر خودتان چرا در صلاحیت شدید؟

نداشتن پول و نفوذ. به شورای نگهبان هم اعتراض کردم که دلایل رد صلاحیت شدنم را کتابا اعلام کنند اما نکردند.

● وقتی صلاحیت تان تأیید نشد، چه احساسی داشتید؟

خیلی ناراحت بودم و با خودم گفتم ما با دیگران چه فرقی داریم؟ ما به عنوان کارگر، مسائل سیاسی جامعه را می فهمیم. مثلاً من می دانم سفارت انگلیس در تهران در باغ قلهک، بالای ۱۵ هزار متر زمین در اختیار دارد. چه معنی دارد؟ سفارتخانه نباید از هزار متر بیشتر باشد. وزارت امور خارجه ما بسیار ضعف دارد. من چون پشتوانه امنیتی ندارم، خیلی از حرف ها را نمی توانم بزنم.

● بعد از سال ۸۴ معروف شدید؟

بله. در شهر خودمان همه من را می شناختند. هر ادارای می رفتم، تحویل می گرفتند. مردم همیشه ابراز لطف و محبت داشتند و هنوز هم دارند. بعضی ها مشکلات شان را به من می گفتند.

● می دانید که یکی از شرایط ریاست جمهوری، سابقه مدیریت است.

● شما چنین سابقه ای دارید؟

بله، ۲۸ سال سابقه نگهبانی دارم. خیلی وقت ها به عنوان جانشین مدیرعامل در کارخانه بودم. اصل کار حسن اخلاق، مردمی بودن و امانت داری است که من دارم و مدیریت را در خودم احساس می کنم.

● فکر می کنید امسال چقدر رای می آورید؟

بدون صدا و سیما ۲۰ میلیون رای می آورم. با وجود فضای مجازی، دیگر نیازی به صدا و سیما نداریم. تازگی صفحه ای در اینستاگرام درست کرده ام که الان ۲۵۰۰ تا فالوئر دارد.

علی پروین را وزیر دادگستری می کنم!

متولد ۵۷ در شهر تهران است، کارشناسی فلسفه دارد و بیکار است. می گوید «کارم تدریس خصوصی زبان عربی است ولی یک بار فقط پیش آمده که تدریس کنم. هزینه هایم به عهده پدر و مادر است». به گفته خودش از سال ۸۴ هر دوره در انتخابات ریاست جمهوری ثبت نام کرده است. امسال هم طبق روال گذشته راهی تالار وزارت کشور شده ولی نتوانسته ثبت نام کند چون نمی دانسته باید گواهی عدم سوء پیشینه همراهش ببرد.

● چطور تصمیم گرفتید در انتخابات

ریاست جمهوری ثبت نام کنید؟

می خواستم پیامم را به جامعه و مسئولان برسانم. من انتظار داشتم که مردم استقبال کنند چون حرکتی است ضد حفظ وضع موجود. چون رشتام فلسفه است و به فلسفه سیاسی هم زیاد فکر کرده ام، ایده تشکیل یک نظام سیاسی بدون حکومت را دارم. در این ۱۶ سال از مسئولان و اصحاب جراید آتو گرفتیم، دیدید که چقدر ما را مسخره می کنند.

● امیدوار بودید رای بیاورید؟

می خواستم رئیس جمهور شوم ولی می دانستم که تأیید صلاحیت نمی شوم. اتفاقاً من می خواهم تمام زندانی ها آزاد شوند. محکومین را بی گنا تر از مسئولان و مردم محافظه کار می دانم. من اگر رئیس جمهور می شدم، نه تنها زندانی ها را آزاد می کردم، بلکه می گفتم در انتخابات اولویت با کسانی است که سوء پیشینه ندارند. در مرحله بعد، دیوانه خانه ها را آزاد می کردم و اولویت دوم ثبت نام را با مجانبین می دانستم. ثبت نام کردم در انتخابات علاوه بر این که یک حرکت

این جامعه توقع ندارم که به من رأی بدهند. بر آورد من این است که شاید یک میلیون رأی بیاورم و این اصلاً ناراحت نمی کنم.

● در خودتان چه ویژگی هایی سراغ دارید که خودتان را برای ریاست جمهوری مناسب می دانید؟

من همیشه پیروزم. اگر در مناظره شرکت کنم، معلوم می شود چه کسی صالح تر است. مردم سالاری و آزادی بیان، مهم ترین ویژگی های من است. لیگ برتر را ویتربنی می کنم. می خواهم رئیس فدراسیون فوتبال، آقای علی کریمی باشد. رئیس وزارت ورزش، خداداد عزیزی باشد. علی پروین باید رئیس عدالت و دادگستری باشد. افسانه بایگان باید رئیس شورای شهر باشد. من تاجایی که بتوانم این چیزها را پیگیری می کنم. یارانه ها را حتماً به همه نقدی می دهم، فرقی ندارد طرف چقدر پولدار باشد. شکوفایی را هم پیگیری می کنم؛ شکوفایی تمام ظرفیت هایی که در جامعه و در آحاد مردم وجود دارد. مسئله دیگر پلورالیزم است. همه کسانی که در زمینه فرهنگ و مذهب وجود دارند، بتوانند عقایدشان را بیان کنند.

● حرف دیگری دارید؟

اگر جایی را کم و زیاد کرده باشید و روح مصاحبه خدشه دار شده باشد، اعتراض می کنم. ما چنین آدم هایی هستیم. نمی دانم چطور حرکت کردید یا ما که می خواهیم رئیس جمهور شویم، مصاحبه کنید.

در همه زمینه ها متخصص هستم

۴۵ ساله است و اهل تهران، سال ۹۶ در انتخابات ریاست جمهوری ثبت نام کرد. در معرفی خودش، فهرستی از مشاغل و تخصص ها را ذکر می کند: «کارشناس رسانه هستم و در حوزه روابط عمومی یک شرکت نیمه دولتی کار می کنم. صدایشگی، دوبله، گویندگی، تهیه کنندگی و کارگردانی پادکست و محتوای فرهنگی انجام می دهم. ترانه سرا، آهنگ ساز، خواننده و فرمانده تیم غواصی هستم. در زمینه های تجهیزات پزشکی و خودرو سازی، اختراع ثبت کرده ام و معماری هم خوانده ام».

● چطور شد که تصمیم گرفتید در انتخابات ثبت نام کنید؟

من در سال های گذشته بارها برای مشکلات متعدد اقتصادی، فرهنگی، محیط زیستی، آموزشی، نظامی، خانوادگی و صنعتی راهکارهای مختلفی به صورت مکتوب به کمیسیون های مجلس ارائه کردم به هیچ کدام رسیدگی نشد. راهکارهایم را تحویل مسئولان دادم اما مورد تمسخر قرار گرفتم. به من گفتند شما فکر می کنید همه این پرونده ها را که آوردی، آقای رئیس جمهور می خواند؟ برای همین تصمیم گرفتم در انتخابات شرکت کنم تا راهکارهایم را که از لحاظ منطقی و محاسباتی، کاربردی بودند، به سمع و نظر مسئولان برسانم. تعدادی ویدئو هم ضبط کردم و در آن ها مسائل مختلف را توضیح دادم. این فیلم ها را در کانالم آپلود کردم و نسخه مکتوب شان را به مسئولان تحویل دادم.

● به هدفتان رسیدید؟

نه ولی جالب است بدانید بعضی از موضوعاتی را که در فیلم ها و مصاحبه هایم مطرح کرده بودم، بعدها از زبان مسئولان شنیدم. هم فیلم های من در کانالم هست و هم فیلم های آن ها موجود است. مثلاً یکی از مسئولان می گفت «به

عکس از علیرضا نورمحمدی است

اصرار به

دیده شدن یا ...؟

ثبت نام بعضی افراد خاص برای انتخابات ریاست جمهوری که آگاهانه به نظر نمی رسد دلایل کمتر شناخته شده ای دارد

نرگس عزیزی | کارشناس ارشد مشاوره

هر نوبت به وقت ثبت نام برای انتخابات ریاست جمهوری، ثبت نام افرادی با تیپ های عجیب در رسانه ها دیده می شود. بسیاری از افراد با دیدن این موارد، با تأسف سر تکان می دهند چرا که معتقدند «وقتی برخی افراد می خواهند به هر قیمتی دیده شوند، قوانین باید به شکلی تنظیم شود که چنین فرصتی را از آن ها بگیرد». در این یادداشت می خواهیم درباره همین گزاره صحبت کنیم، البته نه درباره لزوم اصلاح قوانین که درباره بخش اول آن؛ یعنی آیا واقعاً این نیاز به «دیده شدن» است که باعث مراجعه همه این افراد بی ارتباط به وزارت کشور شده است؟

● آیا این تلاش آگاهانه است؟

زمان صحبت از تمایل برای دیده شدن، غالباً به صورت ضمنی می پذیریم که این افرادی ارتباط با دنیای سیاست، «آگاهانه» برای دیده شدن، به وزارت کشور مراجعه کرده اند در حالی که وقتی برخی از این افراد را با نگاهی کارشناسانه بررسی می کنیم، متوجه می شویم که این کار آن ها ویژگی های لازم برای این که آن را انتخابی آگاهانه در نظر بگیریم، ندارد.

● نگاه از زاویه ای دیگر

بگذارید برای دیدن ماجرا از زاویه ای دیگر سراغ یکی از کتاب های مرجع در زمینه اختلالات روانی یعنی خلاصه روان پزشکی کاپلان برویم. در این کتاب، بخشی از ملاک های تشخیص اختلال شخصیت خودشیفته به این شکل توصیف شد:

«فرد احساس خودبزرگبینانه مبنی بر مهم بودن خود دارد (مثلاً درباره دستاوردها و استعدادهای خود، مبالغه می کند).

«اشتغال ذهنی با تخیلات موفقیت، قدرت و استعداد.

«معتقد است که فردی استثنایی و خاص است و فقط افراد (یا نهادها)ی استثنایی و خاص می توانند او را بفهمند و باید با او نشست و برخواست داشته باشند.

«احساس صاحب استحقاق بودن یا شایستگی دارد. یعنی انتظارات غیر منطقی برای مدارای خاص و مطلوب یا موفقیت حتمی با توقعات خود دارد.

به نظر می رسد بخشی از افرادی که اصرار به ثبت نام دارند، این ویژگی ها را دارند. هر چند برای تشخیص دقیق در این زمینه نیاز به مصاحبه تخصصی و ارزیابی دقیق وجود دارد. اما ضروری است همه ما این احتمال را در نظر داشته باشیم.

● مراقب باشیم، آسیب اضافه وارد نکنیم

خندیدن، مسخره کردن و توهین به هر کسی و در هر شرایطی، کار پسندیده ای نیست اما انجام این کارها در برابر فردی که درگیر اختلال روانی است و گاهی اوقات خودش هم آگاهی کاملی از این مسئله ندارد، می تواند آسیب بیشتری به همراه داشته باشد. با دما ن باشد که مبتلایان به اختلالات شخصیتی، آسیب پذیری بالاتری در برابر افسردگی دارند و بر خورد های غیر مسئولانه ما با این افراد می تواند احتمال بروز این مسائل را شدت بخشد. شاید انتخاب بهتر، صوری ما با این افراد تا زمان بازنگری کامل قوانین مربوط باشد.

نکته مهم: این مطلب در پی گذاشتن تشخیص تخصصی درباره هیچ کدام از افرادی که در این پرونده با آن ها مصاحبه شده است، نیست. برای تشخیص دقیق همان طور که اشاره شد، به مصاحبه تخصصی نیاز است.